

Skutečnost a její „složky“

„Konkrétní“ (= „konkrescentní“) skutečnost je vždycky jednotlivou skutečností, tedy „pravou událostí“. Slovo „konkrétní“ je odvozeno z latinského slovesa *concrecere*, tedy spolu růsti, srůstatí. Pravá jednotlivá skutečnost je tedy vždy pravou událostí, která se děje tím, že a jak se uskutečňuje (když si ustavila svůj vlastní subjekt resp. když se tím subjektem sama stala). A právě jakožto událost, jež si aktivně ustavuje a udržuje meze (hranice) své integrity, spojuje či slučuje v sobě (resp. ve svém uskutečňování, tj. událostném dění) hned několikerý typ „skutečnosti“: má svou aktuální přítomnost (danost), ale také svou minulost (bylost) a svou budoucnost (budost). Ke svému uskutečňování však téměř vždycky (s výjimkou událostí primordiálních) potřebuje do svého průběhu zapojovat četné události jiné, nižší, a to jak celé, tak jen v některých aspektech, třeba jako relikty apod.). Každá událostná skutečnost podržuje tedy v sobě (ve své struktuře, ve svém průběhu, ve svém uskutečňování) tedy leccos, co má svůj původ jinde a také třeba dříve než sama událost, která to vše s větší nebo menší intenzitou (a úspěšností) integruje; a proto také když událost skončí (ustane se uskutečňovat, ať už sama sebou nebo pod vnějším tlakem), leccos po ní zůstane – opět jako její vlastní relikty.

(Písek, 150621-3.)